

בְּנִים בְּטָרָם תְּבוֹא שְׁנַת הָרָעַב וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח, (מִיכָה ה) וְהָיָה שְׁאֲרִית יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקָרֵב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת יְיָ כְּרַבִּיבִים עָלַי עֹשֵׁב אֲשֶׁר לֹא יִקְנֶה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבַנֵּי אָדָם. תָּא חֲזִי, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, כַּד נְהוּרָא סִלְקָא. אַתְּעַר חַד צִיפְרָא בְּאֵילָנָא דְגַנְתָּא דְעַדְנָן, וְקָרִי תְּלַת זְמַנִּין. וְשִׁרְבִיטָא יִזְדַּקֵּף, וְכַרוּזָא קָרִי בְּחֵיל, לְכוּן אֲמַרִין, הוֹרְמַנִי דְבוֹרֵיִירִי. מָאן מְנַכוּן דְחַמִּי וְלֹא חַמִּי. דְקֵיִמָּא בְּעַלְמָא, וְלֹא יִדְעִי עַל מַה קְיַיְמִי, לָא מְשַׁגְיַחִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוּן. (דִּתְרֵד ע"א) אֲוֹרֵיִיתָא קְיַימָא קַמֵּיהוּ, וְלֹא מְשַׁתְּדְּלִי בָּהּ. טַב לוֹן דְלֹא יִפְרוּן, עַל מַה יִּקְוֹמוּן בְּלֹא סְכְלָתְנוּ. וְוִי לוֹן כַּד יִתְעַרוּן יוֹמֵי דְרַע עַלְיָהוּ, וְיִטְרְדוּן לְהוֹן מְעַלְמָא.

מָאן אֵינּוּן יוֹמִין דְרַע, אִי סִלְקָא דְעַתְּדָא דְאֵינּוּן יוֹמֵי דְסִיבּוּ, לָאוּ הָכִי. דְהָא יוֹמֵי דְסִיבּוּ, אִי זָכָה בְּבִנְיָן וּבְנֵי בְנִין, יוֹמֵי דְטַב אֵינּוּן. מָאן אֵינּוּן יוֹמִין דְרַע, אֲלֵא אֵינּוּן כְּמַה דְאַתְּמַר. דְכַתִּיב, (קֹהֶלֶת יב) וַיִּזְכֹּר אֶת בּוֹרְאֵיךָ בִּימֵי בַחֲרוּתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה, לָאוּ אֵינּוּן יוֹמִין דְסִיבּוּ. אֲלֵא רְזָא דְמַלְאָה, כַּד בְּרָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עַלְמָא, בְּרָא לֵיהּ בְּאַתְרוּן דְאוֹרֵיִיתָא. וְכָל אֶת וְאֶת עֲאֲלַת קַמֵּיהּ, עַד דְאַתְקֵימוּ כְּלֵהוּ אַתְרוּן בְּאַת בֵּי"ת. וְכָל אֵינּוּן אֲלֵפָא בֵּיתוֹת דְאַתְגַּלְגְּלוּ אַתְרוּן, כְּלֵהוּ קְיַימִי (בְּלָחוּ) לְמַבְרֵי עַלְמָא.

בֵּינָן דְאַתְגַּלְגְּלוּ וְאַתְחַבְרוּ תְרִין אַתְרוּן אֵלִין ט"ר כְּחַדָּא, סִלְקָא טִי"ת וְלֹא אַתְיִישְׁבַת, עַד דְגַעַר בָּהּ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְאָמַר לָהּ, טִי"ת טִי"ת, עַל מַה אַתְּ סִלְקָא וְלֹא אַתְיִישְׁבַת בְּדוּכְתִיךָ. אָמְרָה קַמֵּיהּ. וְכִי עֲבַדְתָּ לִי לְמַהוּי אֶת בְּרִישָׁא דְטוֹב, דְהָא אוֹרֵיִיתָא פִּתַּח בֵּי כִי טוֹב.

וּלְיוֹסֵף יִלְד שְׁנֵי בְנִים בְּטָרָם תְּבוֹא שְׁנַת הָרָעַב וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח, (מִיכָה ה) וְהָיָה שְׁאֲרִית יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקָרֵב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת ה' כְּרַבִּיבִים עָלַי עֹשֵׁב אֲשֶׁר לֹא יִקְנֶה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבַנֵּי אָדָם. כַּד רָאָה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּשִׁתְּהוּרָא עוֹלָה, מִתְעוֹרְרַת צְפוּרָא אַחַת בְּעֵץ שֶׁל גֵּן הָעֵדֶן, וְקוֹרֵאת שְׁלֹש פְּעָמִים, וְהַשְׁרִיבִיט מְזַדְקֵף, וְהַכְּרוּז קוֹרֵא בְּחֵיל: לְכֻם אוֹמְרִים שְׁרֵי הַמְּשַׁלְּהָ, מִי מְכַם שְׁרוּאָה וְלֹא רוּאָה, שְׁעוּמָד בְּעוֹלָם וְלֹא יוֹדְעִים עַל מַה קְיַימִים, וְלֹא מְשַׁגְיַחִים בְּכַבּוּד רַבּוֹנָם, הַתּוֹרָה עוֹמְדַת לְפָנֵיהֶם וְלֹא מְשַׁתְּדְּלִים בָּהּ - טוֹב לָהֶם שְׁלֹא נִבְרָאוּ, עַל מַה יִּקְוֹמוּ בְּלֵי שְׁכָל. אוֹי לָהֶם כְּשִׁתְּעוֹרְרוּ יְמֵי רַע וְיִטְרְדוּ אוֹתָם מִן הָעוֹלָם.

מִי הֵם הַיְמִים שֶׁל רַע? אִם תַּעֲלֶה עַל דְעַתְּדָא שְׁהֵם יְמֵי הַזְקָנָה - לֹא כְּף, שְׁהֵרֵי יְמֵי הַזְקָנָה, אִם זָכָה בְּבָנִים וּבְנֵי בְנִים - הֵם יְמֵי טוֹב. מִי הֵם יְמֵי רַע? אֲלֵא הֵם כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר, שְׁכַתּוּב (קֹהֶלֶת יב) וַיִּזְכֹּר אֶת בּוֹרְאֵיךָ בִּימֵי בַחֲרוּתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה. אֵינָם יְמֵי הַזְקָנָה. אֲלֵא סוּד הַדְּכָר - כְּשִׁבְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, בְּרָא אוֹתוֹ בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְכָל אוֹת וְאוֹת נִכְנְסָה לְפָנָיו, עַד שֶׁהִתְקִימוּ כָּל אוֹתִיּוֹת בְּאוֹת בֵּי"ת. וְכָל אוֹתָן אֲלֵפָא בֵּיתוֹת שֶׁהִתְגַּלְגְּלוּ הָאוֹתִיּוֹת, כְּלָן עוֹמְדוֹת (כְּלָן) לְבָרָא הָעוֹלָם.

בֵּינָן שֶׁהִתְגַּלְגְּלוּ וְהִתְחַבְּרוּ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ ט"ר יַחַד, עֲלֵתָה טִי"ת, וְלֹא הִתְיַשְׁבָּה, עַד שֶׁגַעַר בָּהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר לָהּ: טִי"ת טִי"ת, עַל מַה אַתְּ עוֹלָה וְאֵינְךָ מְתִישְׁבַת בְּמִקוּמְךָ? אָמְרָה לְפָנָיו: וְכִי עֲשִׂיתָ אוֹתִי לְהִיּוֹת אוֹת בְּרִישָׁא שֶׁל טוֹב, שְׁהֵרֵי

התורה פתחה בי פי טוב, איך אני מתחברת להתישב עם אות רע?

אמר לה: שובי למקומך, שהרי את צריכה אותה, שהרי האדם שאני רוצה לברא בכם, שתיכן נכללים יחד ויברא, אבל את לימין, והוא לשמאל. ואז שבו והתישבו זו עם זו יחד.

באותה שעה הפריד אותם הקדוש ברוך הוא, וברא אותן את כל אחת ואחת ימים ושנים ידועות, אלו לימין ואלו לשמאל. אלו של הימין נקראים ימי הטוב, ואלו של השמאל נקראים ימי הרעה. ועל פן אמר שלמה, עד אשר לא יבאו ימי הרעה, שאלו סוככים את האדם בחטאיו שהוא עשה. פינן שנבראו ימים של טוב וימים של רע, אזי שבו והתישבו להכליל באדם.

ומשום כך אמר דוד, (תהלים מט) למה אירא בימי רע עון עקבי יסופני. ימי רע ודאי, וזה הסוד. אלו נקראים ימי רעב, שנות הרעב, ואלו נקראים ימי השבע, שנות השבע.

וכוד הדבר - שלא להוציא את מעין הברית הקדוש בימי הרעב, בשנת הרעב. ומשום כך יוסף, שהוא סוד הברית, סתם את מעינו בשנת הרעב ולא נתן לו מקום לרבות בעולם. וזה צריך לאדם, שכאשר שולטת שנת הרעב, שיסתם את מעין הברית קדש שלו כדי שלא יתן לו מקום לרבות בעולם.

רבי שמעון אמר, סוד זה הוא סוד עליון. בשנת הרעב ההיא, פינן שהיא שולטת, צריך לסתם את מעינו, משום שאם אינו סתם אותו, גורם למשך רוח לאותו הולד מהצד ההוא, ונותן

היך אָנָּא מִתְחַבְּרָא לְאַתְיִישְׁבָּא בְּאֵת רַע. אָמַר לָהּ, תּוּב לְאַתְרִיךְ, דְּהָא אַתְּ צְרִיךְ לָהּ. דְּהָא בַר נָשׁ דְּאָנָּא בְּעֵי לְמַבְרֵי בְּכוּן, תְּרוּוּיכוּ אַתְּפְּלִיל כְּחֻדָּא, וְיִתְבְּרֵי. אַבְּל אַתְּ לִימִינָא, וְאִיהִי לְשְׁמָאֲלָא. וּכְדִין תְּבוּ וְאַתְיִישְׁבוּ דָּא בְּדָא כְּחֻדָּא.

בההיא שעתא פריש לון קדשא בריה הוא, וברא לון לכל חד וחד, יומין ושנין ידיען. אליו לימינא ואליו לשמאלא. אליו דימינא, אתקרון ימי הטוב, ואליו דשמאלא אתקרון ימי הרעה. ועל דא אמר שלמה, עד אשר לא יבאו ימי הרעה. דאליו מסחרין ליה לבר נש בחובוי דאיהו עביד. פינן דאתברון יומין דטוב, ויומין דרע, כדין תבו ואתישבו, לאתפללא בהו בכר נש.

ובגניי כף אמר דוד, (תהלים מט) למה אירא בימי רע עון עקבי יסופני. ימי רע ודאי. ורזא דא, אליו אקרון ימי רעב, שנין דרעב, ואליו אקרון ימי שבע, שני שבע. ורזא דמלה, דלא לאפקא מבוועא דברית קדישא, ביומי רעב, בשנת הרעב. ובגין כך יוסף דאיהו רזא דברית, סתים מבוועיה בשנת הרעב. ולא ירב ליה דוכתא לאסגאה בעלמא. ודא בעי ליה לבר נש, דכד שלטא שנת הרעב, דיסתים מבוועא דברית קדישא דיליה. בגין דלא ירב ליה דוכתא לאסגאה בעלמא.

רבי שמעון אמר, רזא דא איהו רזא עלאה. בההיא שנת הרעב, פינן דאיהי שלטא, בעי לאסתמא מבוועיה. בגין דאי לא סתים ליה, גרים לאמשכא רוחא לההוא ולדא מההוא סטרא. ויהיב דוכתא לההוא סטרא למפשי בעלמא, סטרא דמסאבא בסטרא

דְּקוּדָשָׁא. וְתוּ רְזָא, דְּכַתִּיב, (משלי ל) תַּחַת שְׁלֹשׁ רְגָזָה אֶרֶץ וְגו'.

וּבְגִין כֶּף יוֹסֵף צְדִיקָא, רְזָא דְבְרִית, סְלִיק וְסִתִּים מְבוּעִיָּה, בְּשַׁנַּת הָרַעֲב. דְּלֹא לְאַתְעֲרָבָא בְּהָדָה כָּלֵל, וְלִמְיָהֵב לָהּ דְּיוֹכְתָא. וּמֵאֵן דְּאַפְתַּח מְבוּעִיָּה בְּהָהוּא זְמַנָּא, עֲלִיָּה כְּתִיב, (הושע ה) בִּינִי בְּגָדוֹ כִּי בָנִים זָרִים יִלְדוּ עִתָּה יֹאכְלִים וְגו'. דְּהָא אֲלִין אֶקְרוּן בָּנִים זָרִים וְדָאִי. בִּינִי בְּגָדוֹ וְדָאִי. וּבְגִין כֶּף זִפְאָה חוּלְקָהוֹן דִּישְׂרָאֵל קְדִישִׁין, דְּלֹא אֲחֻלְפוּ דְּיוֹכְתָא קְדִישָׁא, בְּדוּכְתָא מְסֻאָבָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, וְלִיוֹסֵף יִלְד שְׁנַי בָּנִים בְּטָרָם תְּבוּא שַׁנַּת הָרַעֲב. דְּהָא מַהֲהוּא זְמַנָּא דְּשִׁלְטָא שַׁנַּת הָרַעֲב, אֲסִתִּים מְבוּעִיָּה וְסְלִיק מְקוּרִיָּה, דְּלֹא לְמִיָּהֵב בְּגִין לְסִטְרָא מְסֻאָבָא, וְלֹא לְאַחְלָפָא דְּיוֹכְתָא דְּקוּדָשָׁא, בְּדוּכְתָא דְּמְסֻאָבָא. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְחַפְאָה לְמֵאֲרִיָּה דְּקוּדָשָׁא, כַּד יִתִּי וְיִשְׁלֹט, כְּדְכַתִּיב, (ישעיה ח) וְחַפְתִּי לִי הַמְּסֻתִיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקוּיָתִי לו'.

זְכָאִין אֵינּוּן צְדִיקָא, דִּידְעִין אֲוִרְחוּי דְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְנִטְרִי פְקוּדֵי דְּאוּרִיָּתָא לְמִיָּהֵף בְּהוּ. דְּכַתִּיב, (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרִים דְּרִכֵּי יִי וְצְדִיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם. וְכַתִּיב, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם. (ד"א ל"ג וְכַתִּיב וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי (י)). דְּהָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְקְדָשָׁא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל (דף רד ע"ב) כְּכֹלָא וְלֹא יֵהָא לֹזֵן בְּסִטְרָא דְּמְסֻאָבָא כְּלוּם (תָּא חוּי כַּד סִטְרָא דָּא שְׁלֵמָא כְּעֵלְמָא לֹא אֲצַטְרִיךְ לִיה לְבַר נֶשׁ לְאַתְחַזְּאָה כְּשׁוּקָא כַּמְיָה בְּגִין דְּכִבֵּל לְנִנְקָא וְאַתְיָהֵיב לִיה רְשׁוּתָא לְחַכְלָא. וְהָא חוּי בְּיַעֲקֹב מַה כְּתִיב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לְמַת תִּתְרָאוּ, דְּלֹא כְּעֵי לְאַתְחַזְּאָה כַּמְיָה).

וּבְגִין דָּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַזְהַר לְהוּ

מְקוּם לְצַד הֵהוּא לְגַדֵּל בְּעוֹלָם, צַד הַטְּמָאָה בְּצַד הַקְּדוּשָׁה. וְעוֹד סוּד, שְׁכָתוּב (משלי ל) תַּחַת שְׁלוֹשׁ רְגָזָה אֶרֶץ וְגו'.

וּכְמוֹם כֶּף יוֹסֵף הַצְּדִיק, סוּד הַבְּרִית, סִלַּק וְסִתִּים אֶת מַעְיָנוּ בְּשַׁנַּת הָרַעֲב, שְׁלֹא לְהַתְעַרְב עִמָּה כָּלֵל וְלִתַּת לָהּ מְקוּם, וּמִי שְׁפּוֹתַח מַעְיָנוּ בְּזִמְנָן הֵהוּא, עֲלִיו כְּתוּב (הושע ה) בְּה' בְּגָדוֹ כִּי בָנִים זָרִים יִלְדוּ עִתָּה יֹאכְלִים וְגו'. שְׁתֵּרִי אֵלוֹ נִקְרְאִים בָּנִים זָרִים וְדָאִי. בְּה' בְּגָדוֹ וְדָאִי. וּמְשׁוּם כֶּף אֲשֵׁרִי חִלְקִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים שְׁלֹא הִחְלִיפוּ מְקוּם קְדוּשׁ בְּמְקוּם טְמָא.

וְעַל זֶה כְּתוּב וְלִיוֹסֵף יִלְד שְׁנַי בָּנִים בְּטָרָם תְּבוּא שַׁנַּת הָרַעֲב, שְׁתֵּרִי מִהֲזִמֵּן הֵהוּא שְׁשִׁלְטָה שַׁנַּת הָרַעֲב, סִתִּים אֶת מַעְיָנוּ וְסִלַּק אֶת מְקוּרוֹ שְׁלֹא לִתַּת בָּנִים לְצַד הַטְּמָאָה וְלֹא לְהַחְלִיף מְקוּם שֶׁל קְדָשׁ בְּמְקוּם שֶׁל טְמָאָה. וְצִרְיָ אָדָם לְצַפּוֹת לְרַבּוֹנוֹ כְּשִׁיבָא וְיִשְׁלֹט, כְּכַתוּב (ישעיה ח) וְחַפְתִּי לָה' הַמְּסֻתִיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקוּיָתִי לו'.

אֲשֵׁרִיָּהֵם הַצְּדִיקִים שִׁיּוֹדְעִים אֶת דְּרִכֵּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה לְלַכֵּת בְּהֵם, שְׁכָתוּב (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרִים דְּרִכֵּי ה' וְצְדִיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם. וְכַתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם. [ר"א ל"ג וְכַתוּב (ויקרא כ) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי (ה)]. שְׁתֵּרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְצָה לְקַדֵּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל כְּכֹל, וְלֹא יִתְּנָה לָהֶם כְּלוּם בְּצַד הַטְּמָאָה [בא ר'א], כְּשֶׁהַצַּד הַזֶּה שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, לֹא צִרְיָ לְאָדָם לְהִרְאוֹת לְפָנָיו בְּשׁוּק, מְשׁוּם שֶׁכּוֹל לְחַזֵּק וְנִתְּנָה לוֹ רְשׁוּת לְהַשְׁחִית. וְכֹא וְרָאָה מַה כְּתוּב בְּיַעֲקֹב, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לְמַת תִּתְרָאוּ, שְׁלֹא רְצָה לְהִרְאוֹת לְפָנָיו.

וּכְמוֹם זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִזְהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְהִתְקַדֵּשׁ, שְׁכָתוּב וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי.

מי זה אני? זה הקדוש ברוך הוא, מלכות השמים הקדושה. המלכות האחרת של עובדי עבודה זרה נקראת אחר, שפתוב (שמות לד) כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה' קנא שמו.

ובא ראה, אני - שלטון העולם הזה והעולם הבא, והכל תלוי בו. אחר - צד הטמאה, אחר, צד האחר בצד הטמאה, ושלטונו בעולם הזה, ואין לו כלום בעולם הבא, ומשום זה מי שנדבק באני הזה, יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא.

ומי שנדבק באחר הזה, נאכד מן העולם ההוא ואין לו חלק בעולם הבא. ויש לו חלק בעולם הזה בטמאה, משום שאותה המלכות האחרת, עובדי עבודת פוכבים ומזלות, פמה הם מגנים שומרים ממנים בה לשלט בעולם הזה.

ומשום כך אלישע אחר שירד ונדבק בדרגה הזו, נטרד מן העולם הבא ההוא, ולא נתנה לו רשות לחזור בתשובה ונטרד מן העולם ההוא, ועל פן נקרא אחר. ומשום כך צריך אדם להפרד מכל הצדדים שלא להטמא בצד ההוא, לזכות בעולם הזה ובעולם הבא. ועל פן זה ברכה וזה קללה, זה שבע וזה רעב. הכל בהפוך זה מזה, והנה בארנו.

ומשום כך, באותו זמן של שנת הרעב, אין לאדם להראות בשוק, ולא לפתח מעינו להוליד בנים לאל אחר, והנה נתבאר.

אשרי האיש שנשמר ללכת בדרך אמת ולהדבק תמיד ברבוננו,

לישראל לאתקדשא. (דאחמר) (ד"א דכתיב), והייתם קדושים פי קדוש אני. מאן אני. דא קדשא בריך הוא, מלכות שמים קדישא. מלכותא אחרא דעובדי עבודת פוכבים ומזלות, אקרי אחר. דכתיב, (שמות לד) פי לא תשתחוה לאל אחר פי יי קנא שמו.

ותא קזי, אני, שלטנו דעלמא דין, ועלמא דאתי, וכלא ביה תליא. אחר, סטרא מסאבא. אחר, סטרא אחרא בסטרא מסאבא, ושולטנו דיליה בהאי עלמא, ולית ליה בעלמא דאתי כלום. ובגין דא מאן דאתדבק בהאי אני, אית ליה חולקא בעלמא דין ובעלמא דאתי.

ומאן דאתדבק בהאי אחר, אתאביד מההוא עלמא, ולית ליה חולקא בעלמא דאתי. ואית ליה חולקא בהאי עלמא, במסאבו. בגין דההוא מלכו אחרא עובדי עבודת פוכבים ומזלות, פמה אינון תריסין גרדינין ממנן ביה, לשלטאה בהאי עלמא.

ובגיני כך, אלישע אחר, דנחת ואתדבק בהאי דרגא, אתטריד מההוא עלמא דאתי, ולא אתייהיב ליה רשו למהדר בתיובתא, ואתטריד מההוא עלמא, ועל דא אקרי אחר.

ובגין כך בעי בר נש לאתפרשא מפל סטרין, דלא לאסתאבא בההוא סטרא, למזפי בהאי עלמא ובעלמא דאתי. ועל דא, דא ברכה, ודא קללה. דא שבע, ודא רעב. פלא בהפוכא דא מן דא. והא אוקימנא.

ובגין כך, בההוא זמנא דשנת הרעב, לית ליה לבר נש לאתחזאה בשוקא, ולא לאפתחא מבויעיה לאולדא, למיהב